Pesach Mitzrayim, Pesach Corona, & the Korban Todah

Shabbat Hagadol 5780 Rabbi Moshe Shulman Young Israel of Saint Louis

ליל שמרים

It is a night to be much observed to Hashem for bringing them out from the land of Egypt. This is that night of Hashem, to be much observed of all the children of Israel throughout their generations. (מב) **לֵיל שִׁמֶּרֵים** הוּא לֵיקוֹּק לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרֵיִם הִוּא־ הַלַּיִלָּה הַזֶּה לֵיקוֹּק שִׁמֶּרֵים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם:

2. Plague Amulet by the "Yismach Moshe", Rabbi Moshe Teitelbaum (1759-1841) (Satmer)

Ujhely, today Sátoraljaújhely, Hungary. See https://rabbidunner.com/will-it-work-like-a-charm/

With God's help
Into this gate, may no anguish enter;
Through this door, may no terror enter;
By this entrance, may no death enter.

"Then Aharon returned to Moshe at the entrance to the Tent of Assembly, and the plague was ceased!" (Num. 17:15).

Master of the Universe, just as You hovered / passed over the houses of the Israelites in Egypt and did not allow the destroyer to enter their homes, so too may You prevent plague from entering our homes and the homes of all Yisrael, Amen, forever-and-ever.

Mother of our patriarch Abraham, Amatlai daughter of Karnevo; and "Asher's daughter whose name was Serach" (Num. 26:46).

Talmud Bavli Rosh Hashana 11b:

Rabbi Yehoshua says: In Nisan we were redeemed and in Nisan in the future we will be redeemed. From where do we derive this? The verse states: "It is a night of watching..." This is a night that has been continuously watched, (i.e., set aside for the purpose of redemption) from the six days of Creation.

How does the other tanna (Rabbi Eliezer) understand this verse? This is a night that is continuously watched and protected from malevolent forces.

6. מגן אברהם סימן תפז ס"ק ג

ואייא ברכי מעין זי. דלא נתקני אלא מפני המזיקין ובפסח הוא ליל שמורים:

7. שולחן ערוך או"ח הל' פסח סימן תפ

... הגה: וי"א שיש לומר שפוך חמחך וכו' קודם לא לנו ור"ן פרק ענ"פ) ולפתוח הפתח, כדי לזכור שהוא ליל שמורים ובזכות אמונה זו יבא משיח...

8. מגן אברהם שם סק"ב

... וכי מהריייו דצייל ברכת המפיל וכי מהריייל דלא ינעול הדלת בבריח חזק

והיכא דשכיח הזיקא לא סמכי' אניסא:

Shemot Rabbah 18:12

What did it see to state [that this night is] "a night of watchings?" That on it God redeemed the righteous in the same way that God did so for the Jews in Egypt. And on it God rescued Hizkiyahu, and on it God rescued Hanania and his fellows, and on it God rescued Daniel from the lion's den, and on it Eliyahu and the Messiah will herald redemption, as it is stated (Isaiah 21:12), "The watchman said, 'the morning has come, and also the night.""

3. <u>גמ' ראש השנה יא:</u>

ר׳ יהושע אומר: בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל. מנלן! אמר קרא: (שמות יב) יליל שמוריםי- ליל המשומר ובא מששת ימי בראשית.

ואידך! לילה המשומר ובא מן המזיקין.

4. שולחן ערוך או"ח הל' פסח סימן תפא

ונוהגים שלא לקרות על מטחו רק פרשת שמע, ולא שאר דברים שקורין בשאר לילות כדי להגן, כי **ליל שמורים הוא מו המזיקיו**

5. שולחן ערוך או״ח הל׳ פסח סימן תפז

סעיף א:... ואם חל בשבת אומר: את יום המנוח הזה ואת יום חג המצות הזה, וחותם: מקדש השבת וישראל והזמנים; ואין אומרים ברכת מעין שבע.

... And if it falls on Shabbat, say: "this day of rest and this festival of matzot", and end with "who sanctifies the sabbath and Israel and the seasons". And we do not say "Magen Avot..." (the blessing made up of seven).

9. שמות רבה יח:יב

מה ראה לומר ״לֵיל שָׁמֻּרִים״י שבו עשה גאולה לצדיקים כשם שעשה לישראל במצרים ובו הציל לחזקיהו ובו הציל לחזקיהו ובו הציל לחזקיהו ובו הציל לדניאל מגוב אריות ובו משיח ואליהו מתגאלין שנאמר (שם כא,יב) אמר שומר אתא בקר וגם לילה

פסח על בתי בנ"י

Exodus 12

- 22. Take a bunch of hyssop, dip it in the blood that is in the basin, and apply some of the blood that is in the basin to the lintel and to the two doorposts. None of you shall go outside the door of his house until morning.
- 23. For when the LORD goes through to smite the Egyptians, He will see the blood on the lintel and the two doorposts, and the LORD will pass over the door and not let the Destroyer enter and smite your home.

10. שמות פרק יב

(כב) וּלְקַחְתֶּם אֲגָדַּת אֵזֹוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר־בַּפַּף (כב) וּלְקַחְתֶּם אֲגִדַּת אֵזֹוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר־בַּפַּף
וְהַנַּעְתֶּם אֶל־הַפַּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוֹזֹת מִרְהַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶף וְאַכָּׁם לָא תִּצְאָוּ אֵישׁ מִפֶּתַח־בִּיתוֹ עַד־בְּקֶּר: (כג)
וְעָבַר יְקוֹק לִנְנְּף אֶת־מִצְרַים וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־כַּגְּיִם בַּמְשְׁלְוֹף וְעַל שְׁתַּי הַמְּזוֹּזֹת וּבְּסֵח יְקוֹק עַל־הַפֶּתַח וְלָא הַפַּתְּח וְלָא הַבְּעָה הָבָּל אֵל־בָּתִּיבִם לִנְנְּף:

11. הכתב והקבלה על שמות פרק יב פסוק יג

ופסחתי עליכם .יותר נכון לפרשו לשון הגנה והצלה כתרגומו ואיחוס, ודומה לו פסוח והמליט (פערשאָנען), כאמרו ואת בתינו הציל, ולא לשון דלוג וקפיצה (איבערשרייטען, איבערשפרינגען), כי מה לנו להגשים את הבורא יתייש כייכ ללא צורך; וכן קרבן הנעשה בחג הנקרא בשם פסח, ושחטו הפסח, תרגומו (פערשאָנונגסאָפפער, וכן זבח חג הפסח (פערשאָנונגספעסט) וכן כלם לשון חמלה הגנה והצלה. והכי איתא במכדרשבייי (ויקרא יד א מאי ופסח הי על הפתח, דשרי על האי פתחא חסד

Isaiah 31:4-5

(4) For thus saith the Lord unto me: Like as the lion, or the young lion, growling over his prey, though a multitude of shepherds be called forth against him, will not be dismayed at their voice, nor abase himself for the noise of them; So will the Lord of hosts come down to fight upon mount Zion, and upon the hill thereof. (5) As birds **hovering**, so will the Lord of hosts **protect** Jerusalem; He will **deliver** it as He **protects** it, He will **rescue** it as He **hovers over** it.

12. ישעיהו פרק לא

(ד) כֵּי כִּה אֵמַר־יְקּוֹּלֶקּוֹ אֵלֵי כַּאֲשֶׁר יֶּהְנֶּה הָאַרְזֵּה וְהַכְּפִיר עַל־טַרְפֹּוֹ אֲשֶׁר יִקָּרָא עָלָיוֹ מְלָא רֹעִים מִקּוֹלָם לָא זֵחָת וּמֵהֲמוֹנֶם לָּא יִעֲנֶה בֵּן זֵרִד יְקוֵֹק צְבָּאוֹת לִצְבָּא עַל־הַר־ צִּיִּוֹן וְעַל־גִּבְעָתָהּ:

(ה) **בְּצִפְרֵים** עָפוֹת בֵּן יָגָן יְקוָֹק צְבָאִוֹת עַל־יְרוּשָׁלֶם **גְּנִוֹן** וָהָצִיל פַּסְתַ וָהָמָלִיט

Isaiah 37

33. "Assuredly, thus said the LORD concerning the king of Assyria: He shall not enter this city; He shall not shoot an arrow at it, Or advance upon it with a shield, Or pile up a siegemound against it. 34. He shall go back By the way he came, He shall not enter this city —declares the LORD; 35. I will **protect** and **save** this city for My sake And for the sake of My servant David."

36. [That night] an angel of the LORD went out and struck down one hundred and eighty-five thousand in the Assyrian camp, and the following morning they were all dead corpses.

13. <u>ישעיהו פרק לז</u>

(לג) לָבֵׁן כְּה־אָמֵר יְקּוָקֹ אֶל־מֵלֶדְ אַשְּׁוּר לְּא יָבוֹאֹ אֶל־ הָצֵיר הַזּּאת וְלִא־יוֹרֶה שָׁם חֵץ וְלִא־יִקַדְּמֵנָה מָגֹּן וְלְא־ יִשְׁפִּדְּ עָלֶיהָ סֹלְלָה: (לד) בַּדֶרֶדְ אֲשֶׁר־בָּא בְּהּ יָשְׁוּב וְאֶל־ הָצִיר הַגָּאת לָא יָבִוֹא נְאָם־יְקֹוֵק: (לה) וְגַנּוֹתֶּי עַל־הָעִיר הַזָּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמֵעֲנִי וּלְמֵעֵן דָּוָד עַבְדֵּי: ס

(לו) וַיַּצָּא^ן מַּלְאַף יְקוֹּק וַיַּכֶּה בְּבּקר וְהַגֵּה כֵּלֶם פְּנָרִים וּשְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֱלֶף וַיַּשְׁבִּימוּ בַבּּקר וְהַגֵּה כֵלֶם פְּנָרִים מַתִּים:

14. שכל טוב שמות פרק יב ד"ה כג ועבר ה'

(יח) שבשכר מצות שהן עושין הוא נגלה וחם עליכם: ופסח ה'. על הפתחים רוח קרשו תהא מרחפת על פתחיהם: ולא יחן. כלומר ולא יניח למלאך המשחית לבא אל בתיכם לנגוף, ודומה לדבר כי לא נתנו לררת (העמק) [לעמק] (שופטים א לד), והלא דברים

<u>Isaiah 26:20</u> .15

Go, my people, enter your chambers, lock your doors behind אָר דְּלָתְּךָּ בַּעֲעֶה־הָגֵע הָר דְּלָתְךָּ בַּעֲעֶה־הָגַע הָיִר הְלָתְרָּ בַּעֲעֶה־הָגַע הָיי כִּמְעַט־הָגַע you; hide but a little moment, until the wrath passes.

A 78-year-old man was hospitalized and needed to be connected to oxygen for 24 hours when he recovered and was about amount of \$5000 the man started to cry the doctor tried to tell him crying about the \$5000 he's crying this message to a friend and tell

פסח וקרבו תודה

איה תכמ הלכות פסה

מגן אברהם ניי

[ה] ב (ג) אינ מרש לריך (ד) לימן לוה : (חיו) : ב נ ב ל * אין נופרים על פניתם ג בכל חרש (ס) ניסן ואין אומרים (ו) צרקתך בשכת במנחה ואין מספירין בו נ ואין מתענין בו ז [ו] להזכיר ד (ו) בצבור (כ) והבכורות מתענים בו בערב פסת: הנה נס ז חומרים ד לדוק הדין בכל מדם ניסן ונהנו שלין מחשנין בו [מ] משנית כלל (1) אפי' יום שמח בו אפיו או אמו [ע] אבל ך סשנים (מ) חלום ממשנין ולין אומרים ז [י] מומור (ס) לחודם וחל לכך חפים ולחולה (י) פשרכ ספח ולה פיום סוב (חוהנים) ומוהגין להרכות קלח [] כאכילה ושתים ביום אחר החג והיא דן (יא) אחרו (גוד' ורש"ץ פ' פולב) :

ואסתר ולאחר פורים כה"כ ולמה הוקם המשנג כו' והתלמידים מתנ ההיכל שנשרף ,עכ"ל, וכ' כ"י דהאי שאותם תעניתים ג"כ אין מחתנים ו רק כ"ה ותוק"ל למה חלה את התו מחשמים כה"ב ומש"ד דכל מה שו כימות ראשונים וע"ר שכתב המרדכי רחשנית הראשינים כזמן הרכיע' כ והתענו כססח כדדרשינן ויעכור נ שחסור להתענות נריך למיתכ חסכ מסתמח חחד הפורים שהיה כימיו זה בפסת וזה נשחר קיים לרורות לה שייך אגלינו וו"מ התשניתים לא בט כניסן פ" כיון דהתשניתים כהים מו פסק כקדם ניסן ותי' ע"ו מה שתי' שפיים אחר מיסג"י כדי שלא נטעה

פורים שתל כשכת : ב' י"ב חדש. זה"ה השני הדר פה י"כ חדש מחויכים ליתן - עד"ל הרי שדרש משה שיעשו פסו לו כ"י כי"ד ס" רכ"ו) וכ' הסמ"ק האידמא ל' יום והט"ש לא ע"ש:ג"ד דעני שאינו - והיינו מה שאריך פכשיו לאורךהפשח דר פה ל' יום מ"מ מחויכים ליחן לו לחבול מלה חלח שחיונוחנים לו חטים:ג בכל ולריך ל' יום מפני הקרכן לבקרו חדש מים! (")מפני ש"ב נשילום הקריבו י"ב ימים וכל יום הקרבן ה" י"ע שלו - פסח כלא הקרבן כמ"ש התו" פ"ק ד

וחמ"כ ע"פ וספח וחפרו חג ח"כ ינח כוכ החדש כקרושה לסיכך עושין כלו קדש ועסי חק"פ וסימן תוכ ותקע"ג ותיע דלא כפ"ש: ד כליכור. משמע דס"ל דחשנית יחיד שרי כמ"ש ככ"י ולכן כ' רמ"א שאין מתענין כו חענית כלל : ה' נ'ה ולא קריש ' (הגמ"ג') והכ"א ושל"ה כתכו דמתר חקרו חג יש להתענות יום שמת כו אכין וה"ה ער"ח ול"ג דאין לכחמיר דהה מענימים אלו חומרא כעלמא הסינו מ"אי

למיתכ חטמית לחעמיתו ואט"פ שכ' הש"כ כי"ד סי" רט"ו כשם מהר"מ מ"ן וימים שא"א כהם תחטון הוי כימים האסורים מדכריהם מ"מ לשמין זה כ"ל דמטיקרא הכי קבילו עלייכו להתעמת כו ח"מ ועוד דהא הרכ"י מיקל בתענית יחיד כמש"ל ואם התעל כשכת שחוך ניסן ת"ח כ"ל דיתענה תענית לחעניתו כמיםן דהרי כ' הב"י כסי' תקס"ח שכמה גאונים כתכו כשם ס"ח שהמתעלי כי"ט ראשון ח"ה יהענה כי"ט כ' תעני' לתעניתו וחלקו עליו וגם רמ"א ססק במס" רפ"ה דלא כוותי" ועוו"ש שם כשם ס"ח הני" שלפנינו ופירושו וא"כ ק"ז דונחענין בניכן - וכ"ה בכ"ה בשם ר"ש הלוי פי" ד" והיה בין י"ה לסוכות או כיתי הנכלה ומ"מ כיל דאם הוא סמוך לעשור לחדש יחענה כי" לחדש שהוא מפנים לריקים כמ"ש סי' חק"פ וה"ה אם היה כיום ראשון ר"ח ניכן מתענה עסי' חהע"ג: ז מזמור לחור'. שלחמי תודה כיו חמן <u>וחסי' כע"ס אסר להקריכ</u> שיכוחו לידי נותר: דו חסרו חג. ככ"י כחן משמע שמותר להתענות כו וכימ סס" תל"ד דדוקם אחר שבועות אסור משום שהוא יום טבוח וכ"מ כתענית דף י"ח פ"ח דלא ככ"ח מיכו כחו' ר"ה דף י"ט פ"כ משמע דהמנהג שלא להתעמת : כז"ב ליהן חרם ככה"כ לחיזה נורך גדול מוחר כניסן אף אם תאמר שהסור כתשרי משום שחלוין כדין כדלקמן סי' חר"ב :

16. מחצית השקל שם

(ז) מזמור כוי. היה חמץ. רייל, שהיה צריך להביא ארבעים חלות, והיו שלשים מצה ועשרה חלות חמץ... וכיון דאמירתינו מזמור לתודה הוא תמורת קרבן תודה, על דרך *ונשלמה פרים שפתינו* [הושע יד, ג], כיון שלא היו מביאים בערב פסח תודה הוא הדין דאין לומר מזמור לתודה:

17. שולחן ערוך או"ח הל' פסח סימן תעה:ז

אחתעההלכות פסח

ז ק [כנ] אין חיוב אכילת מצה [כר] אלא טו בלילי הראשון (ח) בלבר : הנה ונסנו לעשוח שלם מלוח של סדר ין מעשרון [כה] זכר ללחמי חודה [כו | ועושים בהם (יח) סי׳ לידע חיום רחשונה מו שנים או שלישיח

Vayikra 7

12. If he offers it for thanksgiving, he shall offer together with the sacrifice of thanksgiving **unleavened cakes** with oil mixed in, **unleavened wafers** spread with oil, and cakes of **choice flour with oil** mixed in, well soaked. 13. This offering, with cakes of **leavened bread added**, he shall offer along with his thanksgiving sacrifice of well-being. 14. Out of this he shall offer one of each kind as a gift to the LORD; it shall go to the priest who dashes the blood of the offering of well-being. 15And the flesh of his thanksgiving sacrifice of well-being shall be eaten on the day that it is offered; none of it shall be set aside until morning.

18. ויקרא פרק ז

(יב) אָם על־תּוֹדָה נִקְרִיבֶנּוֹ וְהִקְרִיבּוֹ עַלּיֻנָבַח הַתּוֹדָה מְשְׁחִים מְּלָּוֹת מַצּוֹת בְּלּוּלְת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיבֵּי מַצְּוֹת מְשְׁחִים בַּשְּׁמֶן וְרְלִּת בַּשְּׁמֶן: (יג) עַל־בַּשְׁמֶן וְסְלֶת מֻבְּלֶת בְּלִּלְת בַּשְּׁמֶן: (יג) עַל־בַּשְׁמֶן וְסְלֶת מֻרְבֶּלְת בַּשְּׁמֶן וְסְלֶת מֻרְבָּרְ תְּלְת בַּשְּׁמֶן וְסְלֶת מֻרְבָּרְ הְמָץ יַקְרָיב מְמֶנּוּ אֶחָד מִכְּלִיקְרְבָּן תְּרוּמֶה שִּׁלְמֶים לְּוֹ יִהְנֶה וּנִין הְיִרְנִם הַשְּׁלְמֶים לְוֹ יִהְנֶה: (טו) וּרְשַׁר מְלַבְּת שְׁלָמִיו בְּיִוֹם הַשְּׁלְמֶים לְוֹ יִהְנֶה: (טו) וּרְשַׁר בְּלִבְיוֹ שְּׁלְמִייו בְּיִוֹם הַשְּׁלְמִים לְּוֹ יִאָבֵל לְאִינִנִּיח מִּנְוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּיִוֹם הַשְּׁלְמֵים לְוֹ יִהְנֶה לְאִינַנִּיח מְּמֵּן בְּבְּבְּן הְּרוּמְח מִבְּיִבְּים הַשְּׁלְמִים לְּוֹ יִהְנֶה בְּבְּבְּוֹ הְיִבְּלְיוֹ בְּיִלְנִים הְּלְבְּיִוֹ בְּיִבְּיִם הְּבְּבְּוֹ הְיִבְּלְיוֹ בְּיִנְם הְבְּבְּנִים לְוֹ יִבְּבָּוֹת הַוֹּבְּלְיִיו בְּיִנְם הְבְּבְּיִוֹ בְּיִבְּנִים בְּבְּבְּוֹי הַאָּבְר לְּאִינִנְיח בְּיִבְּים הְּבְּבְּיוֹ הְיִּלְנְיוֹ בְּיִבְּיִם הְבְּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּבְּיִבְּיִם בְּבְּבְּעִם בְּבִּים הְבִּים בְּיִבּים בְּיִים בְּבְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיוֹ בִּיּנְם בְּבְּבְּיִם בְּעִבּים בְּיִים בְּבְּבְּיִבְּים בְּבִים בּבְּיוֹבְיבְּיוֹ בְּיִבְּבָּים בְּבִּבְים בְּבִּים בְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹבְים בְּבְּבִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבְּיבְיבִים בְּיוֹבְים בְּבְּבְיּים בְּבְּיוֹב בְּמְיִים בְּיִים בְּבְיוֹים בְּבְיּים בְּבְיוֹבְים בְּיִים בְּבְּיִים בְּעִים בְּיבְּים בְּבּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיה בְּיִיבְים בְּבְּיבְּיוֹבְיּבְיוֹבְּבֵּם בְּבְּיִים בְּבְּיוֹים בְּבְיבְים בְּבְּבְּיוֹב בְּיבְּבְיוֹים בְּבְיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹבְיבוּים בְּבּיבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְיבְּיוֹם בְּבְיוֹים בְּבּיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְּיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹבּיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבוּים בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיוֹבְיבוֹים בְּבְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּבְיבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְיוֹי

19. גמ' מנחות עו:-עז.

MISHNA: The thanks offering ... two ephahs, twenty measures of a tenth of an ephah. Ten for the leavened loaves and ten for the matza. There are ten tenths for the loaves of leavened bread, a tenth of an ephah per loaf. And there are ten tenths for the loaves of matza. And among the loaves of matza there are three types: Loaves, wafers, and those poached in water, ten loaves of each type. Consequently, there are three-and-one-third tenths of an ephah for each and every type, three loaves per tenth of an ephah.

/מתני׳/. התודה היתה באה ... שתי איפות. האיפה שלש סאין, עשרים עשרון, עשרה לחמץ ועשרה למצה; [עז.] עשרה לחמץ, עשרון לחלה; ועשרה למצה, ובמצה שלש מינין: חלות, רקיקין, ורבוכה, נמצאו שלשה עשרונים ושליש לכל מין ומין, ושלש חלות לעשרון.

20. רא"ש מסכת פסחים פרק י סימן ל

ונהגו באשכנז ובצרפת לעשות **מעשרון אחד זכר ללחמי תודה שהיוצא מבית האסורין מביא לחמי תודה** ולחמי תודה באין ג' מינין של מצה [חלות] רקיקין ורבוכה. ושלש חלות עושין מעשרון אחד דכל מין ומין היו שלשה עשרונות ושליש עשרון ומכל מין היו עושין עשר חלות דהיינו שלש מן עשרון אחד.

21. ספר המנהיג הלכות פסח עמוד תפד

ספר

ומנחיג

כולל מעמי ויסודי כל המנהגים דינים והלכות .

להרב רבינו אברהם ב״ר נתן הירחי ז״ל.

חד מן קמאי אשר חי בסוף אלף החמישי. ובהקדמתו כתב "דברי מיוסמים על דברי הלמוד הירושלמי והשנערי, וספרא וספרי מיוסמא, ובראשת רבה, ויקרא רבה, פרקי ר"א, ומבילתא, ושוחף מוב, וסדר עולס, וילמדני, ופמיקתא, וכפי אשר באדו לנו רבנן סברואי, ורבני ספרד נרבונא פרובינצא ורבני צרפת"

נרפס פעם ראשונה בקושמנטינא שנת רע"ם, ושניה בברלין. ואח'כ בלבוב, אבל עלו בהם קמשוני המעיות למרבה , אשר ינענו לנקותם ברפוס הות.

כם) ובכל יש בו שני הכשילין ושלש מצות משומרות הנעשות על ידי ישראל, ונהנו בצרפת לעשות השלש מצות מעשירית האיפת זכר לתרומת לחמי התורה דאמר בפרק הרואה ארבעה צריכין להודות וכו' ולהביא תורה, זהתורה היתה באה משתי איפות שהן עשרים עשרונות, עשר עשרונות לחמץ לעשר חלות, ועשר עשרונות לשלשים חלות למצה, חלות ורקיקין ורבוכין, וכתיב והקריב מסנו אחד מכל קרבן תרומה לה' הנם שלשה למצה משלשים שהם עשירית האיפה, ואנו יצאנו מבית האסורים ממצרים ואני עושים זכר לתרומת לחמי התודה של מצה, ונהגו כך בשם רבינו עוריאל ז'ל מצרפת, ועל שם כי עשירית האיפה הוא קרבן לדלי דלות בויקרא קורין אותו הא לחמא עניא שהוא בא מעשירית האיפה, אך בפסחים בפרק כל שעה דריש ליה לחם עוני לכמה עניינים, בא מעשירית האיפה, אך בפסחים בפרק כל שעה דריש ליה לחם עוני לכמה עניינים,

דאין לומר מזמור לתודה. וכן כתב הפרמ"ג (סי' נא א"א ס"ק יא) וז"ל, והא דאין אומרים מזמור לתודה בע"פ אף דבלא יה"ר אין חשש, כיון דאין מביאים למה יאמרו, עכ"ל.

ולשה לי על ימי הפסח. למה לא יאמרו בלא היה"ר כיון דאין חשש, כמו שכתב הפרמ"ג, הלא כתב הרמ"א (סי' תעה ס"ו), ונהגו לעשות שלש מצות של סדר מעשרון זכר ללחמי תודה, והוא מהרא"ש (פסחים פ"י סר ל), ואור זרוע הגדול (ה' פסח סי' רוב) שכתב, ועוד ראיתי מפרשים טעם הגון לג' מצות, דאמרינן בפ' הרואה (ברכות נד. ב) אמר רב יהודה ד' צריכין להודות, יורדי הים כו', ומי שהיה חבוש בבית האסורין, וישראל נמי במצרים (שמות א, יד) וימררו חייהם בעבודה קשה, ויצעקו אל ה' ותעל שועתם, הלכך צריכין להודות ולהביא קרבן תודה כדכתיב בפ' צו כו', הלכך הואיל ויוצאי מצרים בעו להודות ולהתנדב קרבן תודה, עבדינו מעומר שהוא עשרון שלש מצות למצוה, זכר לג' חלות תודה שהיו באים מעשרון אחד, והיינו טעמא שמודדין בעומר, עכ"ל. וכן כתב עוד לקמן (סי' ונו ד"ה וכד) בפירוש הפיוט אלקי הרוחות. הרי דאנו עושים פעולה דאופין ג' מצות מעשרון שהוא עומר עשירית האיפה, וגם מודדין מהאי טעמא את הקמח בעומר, לזכר התודה שאנו מחויבין בימי הפסח שיצאנו מבית האסורין, והרמ"א קיים המנהג, וא"כ מהאי טעמא גופא למה לא נהיה אומרים גם מזמור לתודה זכר לתודה שאנו חייבין על גאולת הפסח, ולא שייך כאן הטעם שכתב הפרמ"ג כיון דאין מביאין למה יאמרו, דהלא טעם גדול יש כאן על האמירה לחוד, לזכר התודה שאנו חייבין בימי הפסח, וממ"נ, אם אין אומרים מזמור לתודה, למה עושין זכר לתודה בחלת מצות. ויעייו בטור (סי' מ) אחר שהביא מנהג אשכנז שנוהגים שלא לומר מזמור לתודה בשבת ויו"ט לפי שאין תודה קריבה בהם, כתב ואין צריך למונעו דליכא למיחש דלמא אתו להקרובה כשיבנה ביהמ"ס, דלא טעו אינשי בהכי, עכ"ל, והשתא כיוו דאנו סומכין על דברי הטור (סיי תעה) בזכר הלחמי תודה שעושין בפסח, למה לא יאמרו ג"כ מזמור לתודה בימי הפסח מהאי טעמא.

ראיתי (ערב יו"כ מסילה א אות ב) ראיתי שכתב. י"א שאיו אומרים מזמור לתודה בעי"כ, ודבר

חלק אורח חיים כרר ב בהלכות המועדים

אשר השיב לשואליו ובא בכתובים עם גדולי דורו משחר נעוריו עד שלהי שנות השואה האיומות

הגאון הקדוש

רבי ישכר שלמה טייכטאל זצוק"ל

ראב"ד ור"מ דק"ק פישטיאו-סלובקיה

סימן קפכ מזמור לתורה בפכח

a**

מזמור בחבת היו"ט או בימי הפסח, שאין אומרים מזמור לתודה בשבת ויו"ט או בימי הפסח, שאין תודה קריבה בהם משום חמץ, ולא בערב פסח ועי' לקמן סי' תכט (ס"ב), ולא בערב יו"כ ועי' לקמן סי' תרד (ס"ב), וכן נהגו במדינות אלו. ובסי' תכט (סק"ז) כתב המג"א שלחמי תודה היו חמץ ואפילו בערב פסח אסור להקריב שיבואו לידי נותר, ועיין במחה"ש שכתב, וכיון דאמירתנו מזמור לתורה הוא תמורת קרבן ע"ד ונשלמה פרים שפתינו (השע יד. ג), כינו שלא היו מביאים בער"פ תודה ה"ה

.20 א.ה: קרוי גם 'ספר התיים', ליפשיץ.

Brachot 54:

Ray Yehuda said that Ray said: Four must offer thanks to God. They are: Seafarers, those who walk in the desert, and one who was ill and recovered, and one who was incarcerated in prison and went out.

From where do we derive that seafarers are required to thank God? As it is written: "They who go down to the sea in ships, who do business in great waters; they see the works of the Lord" (Psalms 107:23–24). ... and it says: "They are grateful to God for His loving-kindness and His wonders for mankind" (Psalms 107:31).

From where do we derive that those who walk in the desert are required to thank God? As it is written (ibid) "They wandered in the wilderness in a solitary way;... And He led them forth by the right way" (Psalms 107:6–7). ... "They are grateful to God for His goodness" (Psalms 107:8).

That one who was ill and recovered must offer thanks:... "Fools, because of their transgression and because of their iniquities, are afflicted. Their soul abhors all manner of food... After they are healed: "They are grateful to God for His goodness" (Psalms 107:21).

From where do we derive that one who was incarcerated in prison? As it is written: "Such as sit in darkness and in the shadow of death, bound in affliction and iron. ... And after God takes them out from that darkness and shadow of death, it says: "They are grateful to God for His goodness."

The Gemara asks: What blessing does he recite? Rav Yehuda said: Blessed is...Who bestows acts of loving-kindness. Abaye said: And he must offer thanks before ten people, as it is written in the same chapter: "Let them exalt Him also in the congregation of the people...

.22 ברכות נד:

אמר רב יהודה אמר רב: ארבעה צריכין להודות - יורדי הים, הולכי מדברות, ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים, ויצא.

- יורדי הים מנלן דכתיב: +תהלים ק״ז+ יוֹרְדֵי
   הַיָּם בָּאֲנִיּוֹת וגוי הֵמָּה רָאוּ מֵעֲשֵׂי הי , ...ואומר
   יודוּ לַהי חַסְדוֹ וְנִפָּלְאוֹתָיו לְבָנֵי אֶדָם.
- הולכי מדברות מנלן דכתיב: תֶּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן ... וַיִּצְעֲקוּ אֶל ה׳ וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶדְ יִשַׁרָה, יוֹדוּ לַה׳ חַסְדּוֹ.
- מי שחלה ונתרפא דכתיב: אֱוְלִים מִדֶּרֶדְּ פִּשְׁעֶם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וגו׳, וַיִּזְעֲקוּ אֶל ה׳ בַּצַר לָהֶם וגו׳, יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וגו׳, יוֹדוּ לַה׳ חַסְדּוֹ.
- מי שהיה חבוש בבית האסורין, מנלן! דכתיב: ישְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמֶוֶת וגוי... ואומר:
  יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמֶוֶת וגוי, ואומר: יוֹדוּ לַהי
  חסדוֹ.

מאי מברך? - אמר רב יהודה: ברוך גומל חסדים טובים. אביי אמר: וצריך לאודויי קמי עשרה, דכתיב: +תהלים ק״ז+ וִירֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם וגוי.

23. שולחן ערוך אורח חיים סימן ריט

סעיף א: ארבעה צריכים להודות. יורדי הים כשעלו ממנה, והולכי מדברות כשיגיעו לישוב, ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא, וסימנך: וכל החיי"ם יודוך סלה. "חולה" יילסורים" יילם" יימדבר".

סעיף ב: מה מברך: באייי הגומל לחייבים טובות שגמלני כל טוב, והשומעים אומרים: מי שגמלך כל טוב הוא יגמלך כל טוב סלה.

24. <u>תהלים פרק קז</u> דיי לבי כג בנים כג לעילם

א) הדו לַה׳ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדוֹ: ב) יאמָרוּ גָּאוֹלֵי ה׳ אֵשֶׁר גָּאַלָם מִיָּד צָר:

(ג) ומאַרצות קבצם ממורח וממערב מצפון ומים:

יורדי הים	חולה שנתרפא	חבוש שנשתחרר	הלכי מדברות	
(כג) יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֲנִיּוֹת עשֵׁי מְלָאכָה בְּמֵיִם רַבִּים: (כד) הַמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי הי וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה: (כה) וַיִּאמֶר וַיִּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם גַּלָיו: (כו) יַעֲלוּ שַׁמִיִם יִרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹנֶג: (כז) יָחוֹגוּ וְיָנוּעוּ כַּשְׁכּוֹר וְכָל חָכְמָתָם תִּתְבַּלָע:	ֹ(יז) אֶוּלִים מְדֶּרֶדְּ פִּשְׁעֶם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : (יח) כָּל אֹכֶל תְּתֵעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת :	(י) יּשְׁבֵּי חֹשֶׁךְּ וְצַּלְמֶוֶת אֲסִירֵי עֲנִי וּבַּרְזֶל: (יא) כִּי הַמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ: (יב) וַיַּכְנַע בָּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר:	(ד) תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ: (ה) רְעֵבִים נַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַפָּף:	צרה
(כח) וַיִּצְעֲקוּ אֶל הי בַּצִּרְ לָהֶם וּמִפְּצוּקֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם:	(יט) וַיּזְעֲקוּ אֶל הי בַּ צַּר לָהֶם מִמְּצֵקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:	(יג) וַיִּזְעֲקוּ אֶל ה׳ בַּ צִּרּ לָהֶם מִמְּצֵקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:	(ו) וַיִּצְעֲקוּ אֶל הי בַּצִּר לָהֶם מִפְצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם:	זעקה
(כט) יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם: (ל) וַיִּשְׁמְחוּ כִי יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם:	(כ) יִשְׁלֵח דְּבָּרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימֵלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם:	(יד) יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶּׁדְּ וְצַלְמָנֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק:	(ז) וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָּׁרָה לָלֶכֶת אֶל עִיר מושָׁב:	ישועה
לא) יוֹדוּ לַה׳ חַקְדוּ וְנְפְלְאוֹתָיוּ לִבְנֵי אָדָם: (לב) וְירֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עֶם וּבְמוֹשַׁב וְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ:	(כא) יודוּ לַה׳ חַסְדּוּ וְנִפְלְאוֹתָיוּ לִבְנֵי אָדָם: (כב) וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׁיו בִּרָנָה:	(טו) יוֹדוּ לַה׳ חַסְדּוּ וְנִפְלְאוֹתָיוּ לִבְנֵי אָדָם: (טז) כִּי שִׁבֵּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בַּרְזֶל גִּדַעֵ:	(ח) יוֹדוּ לַה׳ חַסְדּוּ וְנִפְלְאוֹתָיוּ לִבְנֵי אָדָם: (ט) כִּי הִשְּׁבִּיעַ נָפָשׁ שֹׁקַקָּה וְנָפָשׁ רְעֵבָּה מִלֵּא טוֹב:	תודה

1Praise the LORD, for He is good; His steadfast love is eternal"! 2Thus let the redeemed of the LORD say, those He redeemed from adversity, 3whom He gathered in from the lands, from east and west, from the north and from the sea.

4Some lost their way in the wilderness. in wasteland; they found no settled place. 5Hungry and thirsty, their spirit failed. 6In their adversity they cried to the LORD, and He rescued them from their troubles. 7He showed them a direct way to reach a settled place. 8Let them praise the LORD for His steadfast love, His wondrous deeds for 9for He has mankind; satisfied the thirsty, filled the hungry with all good things.

10Some lived in deepest darkness, bound in cruel irons, 11because they defied the word of God, spurned the counsel of the Most High. 12He humbled their hearts through suffering; they stumbled with no one to help. 13In their adversity they cried to the LORD, and He rescued them from their troubles. 14He brought them out of deepest darkness, broke their bonds asunder. them praise the LORD for His steadfast love, His wondrous deeds for mankind, 16For He shattered gates of bronze, He broke their iron bars

17There were fools who suffered for their sinful way. and for their iniquities. 18All food was loathsome to them; they reached the gates of death. 19In their adversity they cried to the LORD and He saved them from their troubles. 20He gave an order and healed them; He delivered them from the pits. 21Let them praise the LORD for His steadfast love, His deeds wondrous for mankind. 22Let them offer thanksgiving sacrifices, and tell His deeds in joyful song. 23Others go down to the sea in ships, ply their trade in the mighty waters: 24they have seen the works of the LORD and His wonders in the deep. 25By His word He raised a storm wind that made the waves surge. 26Mounting up to the heaven, plunging down to the depths, disgorging in their misery, 27they reeled and staggered like a drunken man, all their skill to no avail. 28In their adversity they cried to the LORD, and He saved them from their troubles. 29He reduced the storm to a whisper; the waves were stilled. 30They rejoiced when all was quiet, and He brought them to the port they desired. 31Let them praise the LORD for His steadfast love, His wondrous deeds for mankind. 32Let them exalt Him in the congregation of the people, acclaim Him in the assembly of the elders.

Vayikra 2:11-12

No meal offering that you offer to the LORD shall be made with leaven, for no leaven or honey may be turned into smoke as an offering by fire to the LORD. You may bring them to the LORD as an offering of choice products; but they shall not be offered up on the altar for a pleasing odor.

25. ויקרא פרק ב

(יא) כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לֵיקְנָק לָּא תֵעְשֶׁה חָמֵץ כִּי כָל־שְׁאֹר וְכָל־דְּבַּשׁ לְאֹ־תַקְטִירוּ מִמֶּנוּ אִשֶּׁה לֵיקֹנָק: (יב) קָרְבַּן רֵאשָׁית תַּקְרִיבוּ אֹתֶם לַיקֹנֻק וְאֵלִיהַמִּזְבֵּחַ לֹא־יַצֵּלִוּ לְרֵיחַ נִיחְחַ:

26. <u>דברים פרק כו</u>	
רה) וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה׳ אֱ_לֹהֶידְּ	
אָרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיִּגָר שָׁם בִּמְתֵי	צרה
מְעָט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב: (ו) וַיְּרֵעוּ	
אתַנוּ הַמִּצְרִים וַיִּעַנוּנוּ וַיִּתְנוּ עַלֵינוּ עַבֹדַה	
ָקַשָּׁה:	
וז) ווצעה אל הי א להי אלחיוו ופשמע הי	זעקה
	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,
·	ישועה
	,,,,,,,
יְטוּיָוו וּבְּכוֹן אַ גָּוֹ ל וּבְאוֹנוונ וּבְּכוּפְוֹנִים :	
(ט) וַיְבִאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַגֶּה וַיִּתֶּן לָנוּ אֶת	תודה
הָאֶרֶץ הַזּאת אֶרֶץ זָבַת חָלֶב וּדְּבָשׁ : (י) וְעַתָּה	
הְנָה הָבֶאתִּי אֵת רָאשִׁית פָּרִי הַאַדָּמָה אֲשֶׁר	
נתתה לי הי והנחתו לפני הי א_להיד	
	(ה) וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה׳ אֱ_לֹהֶיךּ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּכֶד מִצְרַיְמָה וַיָּנֶר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי נְּדוֹל עָצוּם וָרָב: (ו) וַיְּבָּעִיּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְנוּ עָלֵינוּ עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ וְאָת הָיְשָׁמְע ה׳ קֹשָׁה: (ח) וַיּוֹצְאֵנוּ הִי מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִּזְרַעַ לַּהַעָּנוּ וֹיְאָת עְמָלֵנוּ וְאֶת עַמְלֵנוּ וְאֶת עַמְלֵנוּ וְאֶת עַנְיֵנוּ וְאֶת עְמְלֵנוּ וְאֶת וְעָמְלֵנוּ וְאֶת עַנְיֵנוּ וְאֶת עַנְיֵנוּ וְאֶת עַנְיִנוּ וְאֶת עַמְלֵנוּ וְאֶת נְיִרְא אֶת עָנְיֵנוּ וְאֶת וְבְמִבְּתִים: (ח) וַיּוֹבְאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַיֶּהָה וַיְּתָּן לָנוּ אֶת נְטוּיִה וּבְמֹרָא גָּרְץ הָבְּאֹתוֹת וּבְמֹפְתִים: (ט) וַיְבְאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַגָּה וַיָּתֶּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזּאֹת אֶבֶרץ זָבַת חָלֶב וּיִדְבָשׁ: (י) וְעַתָּה

Vavikra Rabba 9:7

Rabbi Pinchas, Rabbi Levi and Rabbi Yochanan [said] in the name of Rabbi Menachem from Gallia: In the time to come, all sacrifices will be annulled - but the sacrifice of thanksgiving will not be annulled. All prayers will be annulled, but the prayer of gratitude will not be annulled. This accords with what is written [Jeremiah 33:11]: "The voice of joy and the voice of gladness, the voice of the groom and the voice of the bride, the voice of those who say 'Give thanks to the LORD of hosts' etc." - this is the prayer of gratitude. "Those who bring [the sacrifice of] thanksgiving to the House of the LORD": this is the sacrifice of thanksgiving. Thus David said: "I owe You vows and will offer you thanksgivings" [Psalms 56:13] - not "thanksgiving," but "thanksgivings," [indicating both] the thanksgiving prayer and the prayer of gratitude.

27. ויקרא רבה (מרגליות) פרשה ט

רַבִּי פִּנְחָס וְרַבִּי לֵוִי וְרַבִּי יוֹחָנֶן בְּשֵׁם רַבִּי מְנַחֵם דְּבִּי מְנַחָם דְּגַלְיָא, לֶעָתִיד לָבוֹא כָּל הַּקְּרְבָּנוֹת בְּטֵלִין וְקְּרְבַּן הְּזְּלְבָּוֹת בְּטֵלִית, הַהוֹדָאָה מִּיֹנָה בְּטֵלָה, הֲדָא הוּא דִכְתִיב (ירמיה לג, יא): קוֹל אֵינְה בְּטֵלָה, הֲדָא הוּא דִכְתִיב (ירמיה לג, יא): קוֹל שִּשׁוֹן וְקוֹל שִּמְחָה קוֹל חָתֶן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל אֹמְרִים שְׁשׁוֹן וְקוֹל שִּמְחָה קוֹל חִגוי, זוֹ הוֹדָאָה, (ירמיה לג, יא): מְבָּאוֹת וגוי, זוֹ הוֹדָאָה, (ירמיה לג, יא): מְבָּאוֹת וּגוי, זוֹ הוֹדָאָה, וְירִמיה וְכֵן דְּוִד אוֹמֵר (תהלים נו, יג): עָלַי אֱלֹהִים נְדְרֶיךְ אֲשַׁלֵם מּוֹדָה אֵין כְּתִיב כָּאן אֶלָּא תּוֹדת, תַּוֹדָה אֵין כְּתִיב כָּאן אֶלֶא תּוֹדת, הַהוֹדָאָה וְקַרְבַּן תּוֹדָה.